

Mārtiņdiena Ugāles vidusskolā.

Senajā latviešu gadskārtā Mārtiņi iezīmēja rudens beigas un ziemas sākumu. Ar Mārtiņiem sākās budēļos, ķekatās vai čigānos iešanas laiks. Ugāles vidusskolas skolēni 10.novembrī tērpās maskās un pēc izskanējušās gaiļa dziesmas stājās virknē, lai dotos uz svinību vietu. Pasākumu gatavoja 2.klase, bet vadīja Mārtiņgailis. No bērnu sagatavotajām tautasdziesmām, ticējumiem un mīklām uzzinājām, ka rudens darbiem jābūt pabeigtiem „jo Zeme gatavojas miera periodam.” Šajā dienā Mārtiņš uz zirga atjāj pārlūkot sētas un laukus, nesot svētību un auglību.” Pasākuma otrajā daļā mācījāmies dažādas rotaļas: "Lakstīgala kroni pina", "Vai, vai, garausīt!", "Trejdeviņi", "Labada", "Jautrā krustmāte". Bija patīkami atcerēties un piedalīties nedaudz piemirstajās rotaļās.

Mārtiņdienas laika apstākļu vērošana rāda, ka Ziemassvētkos zosis pa ledu ies „jo Mārtiņos varēja peldēt.”

Lai piepildās pareģojumi un īstenojas iecerētais, lai ziema priecē ar sniegu, lai sirdīs ienāk prieks!

2.klases audzinātāja Ilona Birzenberga.

Vēstures erudītu konkurss 9. – 12. klasēm

„Latviešu strēlniekiem ~ 100”

Novembris šogad piedāvā daudz jauku dienu, lai arī pelēkas, tomēr siltas un mierīgas. Mūsu skolā gan dzīve novembrī nav mierīga – mēs piedalāmies ļoti daudzveidīgās aktivitātēs. Kā viena no tām – konkursi.

1915.gada augustā apritēja gads, kopš Pirmā pasaules kara norises bija pārņēmušas visu Eiropu. Latvijā bija ļoti smaga situācija – vācu karaspēks okupēja Kurzemi un Zemgali, apdraudot Rīgu. Ziņas, ka latviešiem ir atļauts dibināt savas nacionālās vienības savīlņoja daudzus. Plecu pie pleca brīvprātīgi stāties pretī ienaidniekam vēlējās tūkstošiem Latvijas vīru. 10.augustā laikrakstā „Dzimtenes Vēstnesis” publicēja rakstnieku Ata Ķeniņa un Kārļa Skalbes sacerēto un Krievijas Valsts Domes deputātu Jāņa Goldmaņa un Jāņa Zālīša parakstīto uzsaukumu „Pulcējaties zem latviešu karogiem”, kas aicināja brīvprātīgos pieteikties latviešu strēlnieku bataljonos (vecuma ierobežojums no 17 – 35 gadiem).

Lai pārbaudītu sevi, vai atceramies latviešu strēlnieku (arī latviešu sarkano strēlnieku) gaitu vēsturisko sākumu, varonīgās cīņas, spilgtākās personības, piedalījāmies vēstures erudītu konkursā.

Nopietno, patriotisko noskaņu radīja meiteņu vokālais ansamblis, izpildot dziesmu A.Sirmā dziesmu „Tēvzemei” un Ineses Mitenbergas atskaņotais skaņdarbs.

Pasākumu atraktīvi vadīja Arvis Dermaks un Kristaps Blauberģs. Jautājumi komandai bija dažādi – gan vieglāk atbildami, gan piņķerīgāki. Arī komandu līdzjutējiem bija jāiespringst, lai atrisinātu atslēgas vārda krustvārdu mīklu.

Pārliecinoši uzvarēja – 12.klases erudīti, bet tūlīt pēc tam sekoja 11.klases komanda.

Godpilno trešo vietu ieguva 10.klases vēsturnieki un 9.klases erudīti – ceturtajā vietā. Vienmēr ir interesanti vērot kā komandas konkursos apspriežas, kā izvirza atbildētāju un kā izrāda gandarījumu par pareizo atbildi un kā smagi nopūšas „Mēs tak to mācījāmies... to vajadzēja zināt...”

Inese Mitenberga

11. novembris ~ Lāčplēša diena

Vaid dzimtā zeme,
Kara dārdi skan...
Sauc mūsu dzimtene,
Sauc palīgā...

Gatavojoties Lāčplēša dienai, vispirms domājam par Lāpu gājienu. Tas saistās ar kopības sajūtu, romantisku iešanu cauri tumsai, nesot gaišu lāpu... kā apliecinājumu, ka mēs atceramies, ar cieņu pieminam tos, kas cīnījās, lai Latvija būtu.

Gatavojoties svinīgajam pasākumam, katrā skolas logā tiek iedegta svece, tiek izveidots „gaismas ceļš” no trotuāra līdz skolas durvīm. Tumsā tas izskatās ļoti skaisti!

Direktores uzruna pasākuma dalībniekiem beidzas ar tik emocionāli iedarbīgiem vārdiem, ka asaras traucē dziedāt himnu. Rubeņa bataljona muzeja vadītājs Andrejs Ķeizars ieskicē Bermontiādes laika notikumus. Šogad 10.klases skolēnu sagatavotā svinīgā pasākuma moto ~ „Brāļi – latvji, cīņā ejiet!”. Jauniešu izteiksmīgi deklamētā dzeja, dziedātās dziesmas uzrunā klausītājus, liek aizdomāties par patiesām dzīves vērtībām.

Lāpu gājienu organizēt palīdz Zemessargu 46. kājnieku bataljona karavīri. Viņu drošais solis un Latvijas karogs, kas plīvoja vējā aicināja un aicināja doties uz priekšu. Šogad lāpu gājiens garš – līdz Rubeņa bataljona piemiņas muzejam.

Mēs, gājienu dalībnieki, esam pateicīgi to māju iedzīvotājiem, kas iedeguši svecītes dzīvokļu logos (īpaši skaisti izgaismota bija māja Skolas ielā Nr.6.).

Fantastiski skaisti izskatījās izgaismotais triāla kluba „Karters” teritorijā esošais kalns.

Patika mums visiem un mēs domājam, ka tie, kas brauca cauri Ugālei 11.novembra vakarā un redzēja sarkanbaltsarkanās svecītes „triālistu kalnā”, redzēja garo lāpu gājienu lentu, bija pārsteigti un priecīgi.

Dienu pirms gājienu tika izgaismotas ielas pie Ugāles luterāņu baznīcas un pati baznīca. Baltā baznīca nakts tumsā saviļņoja, sniedza dievišķo mīlestību un gaismu.

Pēc gājienu, saspraudām lāpas zemē pie muzeja un dziedājām strēlnieku dziesmas. Mazliet piekusuši, sasārtuši vaigiem, plecu pie pleca dažādas paaudzes dzied... cik laba sajūta... cik droši!

Kad Jolanta un Uvis Krūmiņi aicina uz bukstiņu biezputru un tēju, gribētāju netrūkst. „Tik gardu biezputru var izvārīt tikai uz ugunskura!” – saka kāda kundze un viņai taisnība.

Muzejā varam apskatīt ekspozīciju un skatīties kinofilmu „Rīgas sargi”.

Mēs esam gandarīti par paveikto un siltu PALDIES sakām skolotājām Gunitai Ķirsei, Larisai Žagarei un Aijai Žoglai. Uz tikšanos nākošajā LĀPU GĀJIENĀ!

10.klases skolniece Māra Mīlberga

Tiekas jaunie žurnālisti



13.novembrī, mēs Jaunie žurnālisti, braucām uz Rīgu, uz biznesa augstskolu „Turība”, kur norisinājās skolu žurnālistikas pulciņu 2.salidojums.

Kad bijām ieradušās un pierēģistrējušās, cītīgi gaidījām salidojuma sākumu. Mūs sagaidīja pārsteiguma šoks, jo mums paziņoja, ka nebūs ne Magda Riekstiņa, ne Jānis Krēvics, ne Māris Grigalis, kuri bija programmā, bet toties mēs tiksimies ar Ansi Pūpolu, Diānu Kārkliņu, Tomu Brici! Pirmo lekciju vadīja TV žurnālists Jānis Geste. Jānis Geste mums stāstīja par kritiku un cenzūru žurnālista darbā, par savu žurnālista pieredzi. Jānis atzina, ka žurnālistikā nokļuvusi nejauši, jo no sākuma viņš bija pārliecināts, ka kļūs par labu juristu. Jānis Geste uzsvēra, ka žurnālistam jāuzņemas atbildība par savu ziņu, tā noteikti jāpārbauda un noteikti jābūt gatavam pieņemt kritiku. Nākamo lekciju vadīja žurnālists Ansis Pūpols no TV3. Viņš mums izstāstīja interesantus atgadījumus no savas 8 gadu ilgās pieredzes televīzijā. Ansis dalījās pieredzē, ka pēc smagā darba televīzijā, no negatīvajām emocijām atbrīvojas skrienot gar jūru. Žurnālists uzsvēra, ka ir jānes atbildība par to ko stāsta.

Pēc pusdienām jaunieši un skolotāji apvienojās katrs savā darba grupā. Runājām un spriedām, kā pilnveidot jauno žurnālistu darbu. Bija interesanti uzzināt citu jauniešu idejas, domas. Mūsu Laura Dagile uzstājās lielās auditorijas priekšā, prezentējot savas darba grupas idejas. Pavisam kopā mēs bijām ap 100 jauniešiem.

Gaisā pavīdēja doma, ka vasarā varbūt varētu radošā nometne. Tas gan būtu jauki!

Pēdējo lekciju vadīja LTV 1 laika prognozes ziņotājs, Toms Bricis. Pēc vidusskolas viņš devies uz LU studēt ģeogrāfiju. Sācis strādāt ziņu aģentūrā, pēc tam radio, visbeidzot televīzijā. Toms Bricis atzina, ka vadot raidījumus radio, viņš jūtoties ērtāk nekā televīzijā. Uz jautājumu, kad sāksies ziema, viņš smaidot atbildēja, ka pagaidām viņš ziemu neredz.

Mums visām- Samantai, Ketijai, Laurai, Lindai, Diānai, Elīnai un Sabīnei šis pasākums likās interesants, katra lekcija atnesa jaunas atziņas, idejas nākotnei.

Ketija Olšteine, 7.b klase